

[Udenrigsministeren]

satte menneskerettighedskrænkelser og opfordrede til, at Tyrkiet gennemførte yderligere forbedringer på menneskerettighedsområdet.

Spm. nr. S 638

Til *udenrigsministeren* (6/3 89) af:

Qvist Jørgensen (S):

»Hvilke oplysninger kan gives om Iraks afgivelse af fornyet amnesti for de kurdere, der er flygtet fra Irak, jf. Morgenavisen Jyllands-Posten fra 3. marts 1989?«

Svar (13/4 89):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Iraks regering har den 1. marts 1989 truffet beslutning om at gennemføre en fornyet amnesti over for irakiske statsborgere, der er flygtet af politiske grunde. Amnestien er så vidt vides gældende fra den 1. april d.å. og en måned frem.

Der foreligger endnu ikke nogen indikationer af, hvilken virkning amnestien vil få i praksis, men fra tyrkisk side nærer man forventninger om, at den vil kunne resultere i en vis reduktion i det store antal irakisk-kurdiske flygtninge, der opholder sig i Tyrkiet.

Jeg henviser i denne forbindelse til mit svar af 13. marts 1989 på spørgsmål nr. S 636 af 6. marts 1989.

Spm. nr. S 692

Til *arbejdsministeren* (21/3 89) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Finder ministeren grund til gennem lovgivningen yderligere at beskytte gravide eller forældre, der har mindre børn, mod afskedigelser?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i Det Fri Aktuelt den 21. marts 1989 er der flere eksempler på, at kvinder presses af deres arbejdsgiver til abort. Der er også et eksempel på, at en kvinde er blevet præsenteret for at skulle skrive under på, at hun ikke ville blive gravid, da hun søgte en lederstilling.

Forholdene på såvel det private som det offentlige arbejdsmarked bør indrettes, så gravide og forældre med små børn kan bevare deres

arbejde uden angst for at blive afskediget på grund af øget risiko for fravær m.v. Såfremt det ikke kan ske uden at pålægge virksomhederne for store økonomiske byrder, bør det offentlige træde til.

Samtidig bør forholdene på arbejdsmarkedet tilrettelægges således, at der bliver øget mulighed for at arbejde på flekstid og deltid, så de forældre, der ønsker denne mulighed, også har et reelt valg.

Svar (12/4 89):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg er enig i, at gravide og mænd og kvinder på barselorlov skal beskyttes mod afskedigelse. En sådan beskyttelse eksisterer allerede i dag, og disse regler er blevet skærpet, idet Folketinget den 6. april 1989 vedtog forslag til lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v. Fra 1. maj 1989 pålægges arbejdsgiveren bevisbyrden for, at en afskedigelse under graviditet, barsel eller adoption ikke er begrundet i disse forhold.

Endvidere er godtgørelsen for usaglig opsigelse på grund af graviditet, barsel og adoption blevet forhøjet fra 26 ugers løn til 78 ugers løn. Loven indeholder også mulighed for gensættelse.

Det er min opfattelse, at der ikke herudover er behov for en yderligere skærpelse af lovgivningen. Jeg finder heller ikke, at et generelt forbud mod afskedigelse af gravide eller forældre, der har mindre børn, er en hensigtsmæssig løsning.

Forbudsregler kan efter min opfattelse have den virkning, at det kan blive vanskeligt for kvinder i den fødedygtige alder og for forældre med små børn at opnå beskæftigelse.

Jeg tror, at en del sager opstår, fordi ikke alle arbejdsgivere er opmærksom på, at lønmodtagere, der er fraværende på grund af graviditet eller barsel, som hovedregel vil være berettigede til barseldagpenge fra social- og sundhedsforvaltningen, det vil sige, at arbejdsgiveren ingen udgifter har. Kun hvis arbejdsgiveren i kollektiv overenskomst eller individuel aftale har forpligtet sig til at betale fuld løn under graviditet/barsel, vil der være tale om en udgift for arbejdsgiveren. Også her vil udgiften være begrænset, fordi arbejdsgiveren indtræder i lønmodtagerens ret til barseldagpenge, dvs. får udbetalt dagpengene fra social- og sundhedsfor-